

Posudek bakalářské práce

Autor práce: Marie Burianová

Obor: koreanistika

Název práce: Fenomén tzv. „Comfort women“ v Koreji. Fakta, vývoj a politické aspekty.

Autor posudku: Tomáš Horák

Typ posudku: posudek oponenta

Posuzovaná práce měla podle zadání za cíl zmapovat problematiku tzv. comfort women („žen utěšitelek“), které byly v době 2. světové války nuceny poskytovat sexuální služby japonským vojákům. Přestože jde o více jak půlstoletí starou záležitost, jde o téma zvláště v posledních letech stále aktuální, jemuž se dostává poměrně značné publicity. Autorka pojala látku široce od historických okolností a kořenů až po současné mezinárodně-politické souvislosti. Vzhledem k rozsahu práce se ovšem zdá být záběr příliš široký; přinejmenším v historických pasážích je schematičnost výkladu a zjednodušená interpretace dějinných a společenských jevů na řadě míst až zavádějící (str. 9 a dále).

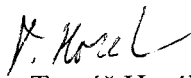
Na základě uvedených materiálů je systém armádních nevěstinců a postavení podvodně či násilně odvedených žen v něm popsán relativně uceleně. Podobně přehledně je zpracován i poválečný vývoj. Podrobnějšího rozvedení by si možná zasloužila kapitola Politické aspekty, ve které bylo možno se povznést nad úroveň sumarizace internetových zdrojů. Stanoviska jednotlivých zainteresovaných zemí jsou formulována z převážné části na základě zprávy zvláštní zpravodajky OSN z roku 1996, což je vzhledem k aktuálnosti a dynamickému vývoji problému poněkud málo.

Práce se opírá téměř výhradně o anglicky psané zdroje; to se projevuje už nepřesným přepisem a překladem základních pojmů (viz např. „čchöngshindä“ - 정신대 v originále). Časté je i neuvádění zdrojů, jako např. u občanského zákoníku na str. 12 či na str. 31 (kde by bylo možno očekávat spíš odkaz na zákoník trestní). Zejména pokud je nějaký dokument citován doslovně, jako např. Smlouva o ekonomické spolupráci mezi Japonskem a Korejskou republikou na str. 42-3 (přesněji Smlouva o vzájemných vztazích mezi oběma zeměmi – Dohoda o ekonomické spolupráci byla jen jednou ze čtyř doprovodných dohod) měly by být citované pasáže uvedeny v originálu, buď přímo v textu, nebo v poznámce pod čarou. Také u použitých fotografií v obrazové příloze (ne příliš pečlivě editovaných viz též popisky k nim) by se slušelo uvést jejich autora či zdroj, pokud nejsou autorčiny vlastní.

Autorka se nevyhýbá ani uvádění právních aspektů celého problému, ovšem v takovém případě je třeba dvojnásobné opatrnosti při nakládání s pojmy a termíny (i při překladu), což se na řadě míst evidentně neděje. Zatímco např. označení žen jako komodity („důležitou komoditou, kterou začali Japonci ... importovat z Koreje, byly ženy“ - str. 14) působí jen stylisticky neuměle, překlad slova 식민주의(kolonialismus) jako imperialismu je jasně chybný a volná citace zprávy zpravodajky OSN, že „... vláda KLRD požaduje od japonské vlády přijetí plné zodpovědnosti za své činy a předstoupení před mezinárodní soud...“(!!!) je pak vyložený lapsus. Nejednoznačné formulace přispívají i ke snížení faktografické hodnoty; např. na str. 45 se dočteme, že Kongres USA zvažoval (ke dni 1. 3. 2007) vydání rezoluce, kdežto na následující straně se již prezident Ro odvolává na zmíněnou „rezoluci z předchozího měsíce, která požaduje...“. Mohlo by to být klidně chápáno i tak, že nějaká rezoluce již byla přijata (ve skutečnosti byla teprve 26.6. schválena Zahraničním výborem Sněmovny reprezentantů). Pravopisné chyby typu „Japonky byli vyhrazeny“, „nevěstince nebyli“, „chce ochránit soukromý zločinců“, „s různými cíly“ také celkovému dojmu nepřidají.

I když je pravda, že dostupných monografií k danému tématu není mnoho, při hojnosti internetových zdrojů bych očekával využití i webových stránek Ministerstva zahraničí KR a především Ministerstva pro ženu a rodinu, které se podílelo na vydání několika sborníků k dané problematice (viz National Archives & Record Service “국가기록원“).

Přes výše uvedené výhrady hodnotím práci vcelku kladně, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji
hodnocení: velmi dobře

Mgr. Tomáš Horák, Ph.D.